

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 239/2019-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. septembra 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom [REDAKČIA], [REDAKČIA], ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní o sťažovateľových sťažnostiach z 2. novembra 2017 a 10. novembra 2017, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. júla 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v konaniach o sťažovateľových sťažnostiach z 2. novembra 2017 a 10. novembra 2017.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ namieta nečinnosť ústavného súdu na základe tvrdenia o tom, že o jeho podaniach z 2. novembra 2017 (doručené ústavnému súdu 7. novembra 2017, pozn.) a 10. novembra 2017 (doručené ústavnému súdu 16. novembra 2017, pozn.), ktoré boli označené ako sťažnosti, nebolo dosiaľ rozhodnuté, čím dochádza k zbytočným priet'ahom.

3. Sťažovateľ na základe uvedenej argumentácie navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné ľudské práva a slobody sťažovateľa podľa čl. 48 ods. (2) Ústavy Slovenskej republiky v spojení a čl. 6 ods. (1) Medzinárodného Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, boli Ústavným súdom Slovenskej republiky porušené.

2. Ústavný súd SR prikazuje Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby vo veci konal a obnovila stav pred porušením základných ľudských práva a slobôd sťažovateľa.

3. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je povinná zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania...“

4. Ústavný súd z evidencie vlastnej rozhodovacej činnosti zistil, že podania z 2. novembra 2017 a 10. novembra 2017 boli podľa obsahu vyhodnotené ako doplnenie sťažnosti doručenej ústavnému súdu 25. októbra 2017 vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VI/3 Gc 236/17/1000-4. Táto sťažnosť ani v spojení s uvedenými doplneniami však nespĺňala náležitosti ustanovené zákonom pre sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, a preto ju ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 719/2017 z 28. novembra 2017 odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

8. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného

práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

III.

10. Predmetom predbežného prerokovania je sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Predpokladom vyslovenia porušenia týchto práv je v zmysle doterajšej judikatúry ústavného súdu trvajúce súdne konanie, v ktorom je sťažovateľom označený orgán verejnej moci neodôvodnene nečinný alebo je jeho postup neefektívny takým významným spôsobom, že to vytvára stav, ktorý je nezlučiteľný s podstatou a obsahom základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnostnou argumentáciou a prílohami sťažnosti konštatuje, že sťažovateľovo tvrdenie o tom, že ústavný súd je vo veci jeho podaní nedôvodne nečinný, nie je pravdivé. Podanie z 2. novembra 2017 a 10. novembra 2017 boli ako doplnenia skoršej ústavnej sťažnosti predmetom posudzovania v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. III. ÚS 719/2017 a bolo o nich rozhodnuté uznesením z 28. novembra 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. februára 2018.

12. Vzhľadom na to, že aktuálna ústavná sťažnosť namieta prietahy v právoplatne skončenom konaní, v čase po nastolení právnej istoty nie je možné uvažovať o trvajúcom zásahu ústavného súdu porušujúcom označené práva sťažovateľa. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. septembra 2019